Lag
om ändring i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade;

SFS 1996:534
Utkom från trycket
den 14 juni 1996

utfärdad den 30 maj 1996.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade

dels att 9 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 9 a och 9 b §§, av följande lydelse.

9 §[2] Insatserna för särskilt stöd och service är

1. rådgivning och annat personligt stöd som ställer krav på särskild kunskap om problem och livsbetingelser för människor med stora och varaktiga funktionshinder,

2. biträde av personlig assistent eller ekonomiskt stöd till skäliga kostnader för sådan assistans, till den del behovet av ekonomiskt stöd inte täcks av assistansersättning enligt lagen (1993:389) om assistansersättning,

[1] Prop. 1995/96:146, bet. 1995/96:SoU15, rskr. 1995/96:262.
[2] Senaste lydelse 1994:1701. Ändringen innebär att andra-fjärde styckena upphävs.

3. ledsagarservice,
4. biträde av kontaktperson,
5. avlösarservice i hemmet,
6. korttidsvistelse utanför det egna hemmet,
7. korttidstillsyn för skolungdom över 12 år utanför det egna hemmet i anslutning till skoldagen samt under lov,
8. boende i familjehem eller bostad med särskild service för barn eller ungdomar som behöver bo utanför föräldrahemmet,
9. bostad med särskild service för vuxna eller annan särskilt anpassad bostad för vuxna,
10. daglig verksamhet för personer i yrkesverksam ålder som saknar förvärvsarbete och inte utbildar sig.

9 a § Med personlig assistans enligt 9 § 2 avses personligt utformat stöd som ges av ett begränsat antal personer åt den som på grund av stora och varaktiga funktionshinder behöver hjälp med sin personliga hygien, måltider, att klä av och på sig, att kommunicera med andra eller annan hjälp som förutsätter ingående kunskaper om den funktionshindrade (grundläggande behov).

Den som har behov av personlig assistans för sina grundläggande behov har även rätt till insats enligt 9 § 2 för andra personliga behov om behoven inte tillgodoses på annat sätt.

Som kostnad för personlig assistans enligt 9 § 2 anses inte i något fall ersättning som den enskilde själv lämnar

1. till någon som han eller hon lever i hushållsgemenskap med, eller
2. till en personlig assistent för arbete som utförts på arbetstid som överstiger den tid som anges i 2-4 §§ lagen (1970:943) om arbetstid m.m. i husligt arbete.

Insatser enligt 9 § 2 avser inte tid efter det att den insatsberättigade har fyllt 65 år.

9 b § I insatserna enligt 9 § 5-8 och 10 samt i insatsen bostad med särskild service för vuxna ingår också omvårdnad. I insatserna bostad med särskild service för barn och ungdomar samt bostad med särskild service för vuxna ingår också fritidsverksamhet och kulturella aktiviteter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

På regeringens vägnar

MARGOT WALLSTRÖM

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)